

[Kirkegaard.]

Jeg kan i og for sig vanskeligt forstå, at en sådan udvidelse af områder, som jeg her har snakket om, kan volde administrativt besvær af betydning, idet jeg tænker mig, at de virksomheder, som får investeringsfradrag, skal have en erklæring fra finansministeren, der giver ret til investeringsfradrag, en erklæring, som skal vedlægges deres selvangivelse, og det må være forholdsvist nemt at finde ud af.

Med disse bemærkninger kan jeg på mit partis vegne anbefale begge lovforslagene.

Arne Larsen: Atter har vi egnsudviklingsloven og hele egnsudviklingsproblematikken til behandling her i folketinget, og man kan jo spørge: hvorfor har vi egentlig det? Regeringspartierne ordførere her i dag er jo ualmindelig overstrømmende og hilser de nye lovinitiativer med meget stor glæde — en enkelt ordfører, hr. Stetter, ligefrem berømmer regeringens kolossale mod, som ligger til grund for disse lovforslags fremsættelse. Aldrig har vi før mødt så megen venlighed og imødekommenhed over for egnsudviklingsproblematikken, som vi har mødt i dag.

Man kan spørge: fungerer egnsudviklingsloven, sådan som vi nu sidst reviderede den i foråret 1967, da ikke efter hensigten? Jo, det gør den sikkert nok, men det er ikke nok at have en god lov, hvis ikke der eksisterer et godt økonomisk klima, som en sådan god lov kan virke i. Og det har vi åbenbart ikke. Derfor er regeringen altså kommet til den slutning og har taget så meget mod til sig, at den nu erkender, at der igen må iværksættes yderligere hjælpeforanstaltninger som følge af den økonomiske politik, regeringen er så ivrig for at gennemføre. Det økonomiske liv herhjemme skal jo have en hestekur og har gennem den finanspolitiske stramning, som regeringen har gennemført, fået det, men det er altså ikke alle, som tåler hestekuren. Populært sagt: det, der kan redde en smed, kan jo slå en bager ihjel. Eller: hvad der kan være en stimulans for visse dele, de stærke dele, af erhvervslivet, kan jo altså slå en svagere ihjel.

Vi i socialistisk folkeparti har i og for sig ikke noget at indvende mod det lovforslag om ændringer i egnsudviklingsloven, som

her er til behandling. Arbejdsløshed er en forbandelse, og når der er tale om langvarig arbejdsløshed uden udsigt til beskæftigelse i lang tid fremover, ja, så bliver det endnu værre for den enkelte, som dette rammer.

Den skæve erhvervsøkonomiske udvikling, som vi har i vort land, må der naturligvis gøres mest muligt for at rette op. Det er ikke tilfredsstillende, at arbejdsløsheden i Nordjylland f. eks. er mere end dobbelt så stor som i hovedstadsområdet, og det er heller ikke tilfredsstillende, at gennemsnitsindkomsten pr. indbygger f. eks. i Thisted amt er det halve af, hvad den er i hovedstadsområdet. Dette problem klares imidlertid ikke alene ved iværksættelse af det, vi tidligere kendte, offentlige arbejder, selv om det i en nødsituation både må og kan bruges og også kan blive grundlaget for noget mere varigt og stabilt.

Selvfølger er det rigtigste at etablere virksomheder, som skaber grundlaget for en stabil beskæftigelse, dels for disse udviklingsområders nuværende arbejdsløse, men også for de mange, som år efter år overflødiggøres i landbrugsdistrikterne, og som jo skal opsuges et eller andet sted i erhvervslivet. Derfor tror jeg, at det er ikke nok med egnsudviklingsforanstaltninger i henhold til de gældende love. Der, hvor etableringen af nye virksomheder ikke slår til, må der tages andre midler i anvendelse for at løse disse mange menneskers sociale problemer.

Vi i mit parti har peget på forskellige andre ting, som burde gå hånd i hånd med disse bestræbelser, f. eks. en forbedring af arbejdsløshedsforsikringen, så vi når frem til fuld erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, en bedre udbygning af arbejdsanvisningen og løsning af omskolingsproblemet, og sidst har jo min partifælle hr. Chr. Madsen peget på et problem for de ældre mennesker, som slås ud af deres hidtidige erhverv — det kan være landbrugere, det kan være andre — og som netop fordi de er ældre har meget vanskeligt ved at komme ind i produktionslivet, og han har på SF's vegne fremsat sit forslag om en førtidspension for sådanne medborgere. Vi har også peget på, at de muligheder, der ligger i bygge- og boligfonden, bør udnyttes langt kraftigere, end det hidtil har været tilfældet, og måske var det netop en mulighed, at den pågældende lov og dens midler